

РЕШЕНИЕ

№ 495

гр. С., 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА

при участието на секретаря ВЕРА С. Д.
като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА Гражданско дело № 20231110120536 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 422 ГПК.

Предявени са от ищеца /фирма/ обективно кумулативно съединени установителни искове по реда на чл. 422 от ГПК, с правно основание по чл. 79, ал. 1, пр. I от ЗЗД, вр. чл. 198о от ЗВ и чл.86 от ЗЗД за установяване съществуването на вземане спрямо ответника Е. З. за сумата от 3024,66 лв., представляваща главница за предоставени ВиК услуги по фактури за периода от 18.11.2013 г. до 31.05.2022 г. за имот с адрес в /адрес/, клиентски номер *****, ведно със законна лихва от 28.10.2022 г. до изплащане на вземането, и сумата от 105,10 лв., представляваща мораторна лихва за период от 09.01.2022 г. до 04.08.2022 г. за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 15.11.2022 г. по ч. гр. д. № 58632/2022 г. по описа на СРС, 166 състав.

Ищецът /фирма/ твърди, че между страните е налице облигационно отношение, възникнало въз основа на неформален договор за предоставяне на ВиК услуги при публично известни общи условия на /фирма/. Поддържа, че ответникът е потребител на ВиК услуги и че за процесния период е доставил на ответника ВиК услуги в посочения обект, които не са заплатени. Посочва, че за този имот е открит клиентски номер *****, като за процесния период на база отчетени показания редовно е издавана ежемесечна фактура за потребените и начислени ВиК услуги в имота, сумите по които е трябвало да бъдат заплатени от ответника в 30-дневен срок от фактурирането. Претендира и обезщетение за забава върху главницата за периода. Претендира присъждане на разноски в заповедното и в исковото производство.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът Е. З. депозира отговор на исквата молба, чрез адв. А. М., преупълномощен от назначения за особен представител адв. Х. М., с който оспорва иска по основание и размер. Релевира възражение за погасителна давност. Поддържа, че процесният имот е съсобствен на ответника с друго лице при квоти от по 1/2 ид.ч., поради което оспорва размера на претендираното задължение.

Софийският районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе

предвид наведените възражения на насрещната страна, приема следното:

По иска по чл. 422 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр.чл. 198о, ал.1 ЗВ и чл. 1, ал. 2 ЗРВКУ в тежест на ищеца е да установи, че ответникът е потребител на ВиК услуги по възникнало между страните облигационно правоотношение, че за процесния период ищецът е доставял ВиК услуги в претендираните количества в посочения обект, чиято стойност възлиза на претендираните суми. По иска по чл. 422 ГПК вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава. При доказване на горните обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане, в случай че твърди такова. По възражението за изтекла погасителна давност в тежест на ответника е да докаже изтичането на достатъчен срок от падежа, обуславящ погасяването му по давност, а в тежест на ищеца е да докаже факти, обуславящи спиране и прекъсване на давността. В тежест на всяка от страните е да установи фактите, на които основава изгодни за себе си последици.

Ищцовото дружество е "В. о." по смисъла на чл. 198о, ал. 1 от Закона за водите и предоставя ВиК услуги на потребителите срещу заплащане по реда на ЗВ и Закона за регулирането на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ). Съгласно чл. 1, ал. 2 ЗРВКУ. В и К услуги са услугите по пречистване и доставка на вода за питейно-битови, промишлени и други нужди, отвеждане и пречистване на отпадъчните и дъждовните води от имотите на потребителите в урбанизираните територии (населените места и селищните образувания), както и дейностите по изграждането, поддържането и експлоатацията на водоснабдителните и канализационните системи, включително на пречиствателните станции и другите съоръжения.

Съгласно чл. 3 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, потребители на услугите В и К са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни и/или дъждовни води. Съгласно §1, ал. 1, т.2 от ПЗР на ЗРВКУ, потребители са юридически или физически лица, собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят ВиК услуги. Отношенията между В. о.а и потребителите на ВиК-услуги се уреждат от Наредба № 4 от 2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи. От посочената нормативна уредба следва, че облигационното отношение между страните възниква по силата на закона въз основа на притежаваното вещно право на собственост или ползване.

За установяване на качеството потребител на ответника по делото е представена справка за вписвания, отбелязвания и заличавания по персоналната партида на ответника от имотен регистър в Службата по вписванията гр. С. за период от 01.01.1998 г. до 03.06.2022 г., видно от която на 19.06.2000 г. чрез покупко-продажба процесният апартамент е закупен от И. С. З. и Е. З.. На 16.02.2018 г. е вписана по персоналната партида на ответника Е. З. възбрана върху ½ идеални части от апартамента, а на 01.12.2021 г. възбраната е заличена. Ответникът не е оспорил верността на вписаните в справката обстоятелства, а се е позовал на тях. Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗКИР имотният регистър е публичен. Вписаните в регистъра данни се отчитат от съда като достоверни. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 2 от 21.04.2005 г. за воденето и съхраняването на имотния регистър, имотният регистър е система от данни за недвижимите имоти на територията на Република България, за тяхната индивидуализация, собствениците, носителите на други вещни права, ипотеки, възбрани и други права, предвидени в закон, а в, ал. 2 е уточнено, че имотният

регистър показва състоянието на посочените в ал. 1 обстоятелства след последното вписване и дава възможност да се проследят хронологично промените във вписаните обстоятелства, както и вписаните актове, а според чл. 5, ал. 1 от същата наредба, имотният регистър се води на хартия и на електронен носител. Ето защо, съдът приема, че по делото е доказано, че Е. З. е собственик на $\frac{1}{2}$ идеална част от този апартамент.

От заявление - корекция на открита партия от трето за спора лице - И. З., съгласно което се твърди, че по силата на Решение по гр. д. № 269/2009 г. на СРС, процесният апартамент е станал изключителна собственост на Е. З. не следва различен извод, доколкото по делото това решение не е приложено, нито се установява същото да е отбелязано в имотен регистър /вж справка от Службата по вписванията/. Доказателствената тежест е право и задължение на съда да обяви за ненастъпила тази правна последица, чийто юридически факт не е доказан. Изходът от това задължение при недоказване е да се приеме, че недоказаното не се е осъществило. /БГПП, 1978 г., Ж.Сталев/. Ето защо съдът приема, че по делото е доказано валидно облигационно отношение между страните единствено за $\frac{1}{2}$ идеална част от апартамента.

От съвкупната преценка на писмените доказателства /карнети/ и от приетото по делото СТЕ, което настоящият състав кредитира като компетентно, обективно и безпристрастно изготвено, се установява, че дружеството /фирма/ е доставяло ВиК услуги до имота, посочен в исковата молба. За периода от 18.11.2013 г. до 31.05.2022 г., количеството доставена, отведена и пречистена вода е в размер на 1354,17 м³, от което количество 1296,84 м³ е потребеното количество вода, а 57,33 м³ е индивидуалният дял от общото потребено количество вода в блок 36, припадащ се на ап. 41.

Съгласно ССЧЕ, прието по делото, което настоящият състав приема за компетентно, обективно и безпристрастно изготвено се установява, че предоставените услуги по доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадни води за процесния период са отчитани пред два броя водомери №07677630 и №07677633, а общата стойност на предоставените услуги за процесния период 18.11.2023 г. до 31.05.2022 г. е 2977,69 лева, както и лихва в размер на 86,46 лева.

По възражението за давност, релевирано своевременно в срока за отговор на исковата молба:

В случая е приложима тригодишната давност, доколкото задълженията за заплащане цената на предоставените ВиК услуги представляват "периодични плащания" по смисъла на чл. 111, б. "в" ЗЗД (ТР № 3/2011 г. по тълк. дело № 3/2011 г., ОСГТК на ВКС), тъй като се характеризират с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари, имащи един правопораждащ факт, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми. Съгласно чл. 31, ал. 2 от общодостъпните и приложими в отношенията между страните общи условия към договора, потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми за ползваните от тях ВиК услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране.

Доколкото заявлението за издаване на заповед за изпълнение е подадено на 28.10.2022 г., то непогасени по давност са вземанията, считано от 01.09.2019 г. до 31.05.2022 г. в общ размер на 1064,36 лева. С оглед приетото по-горе, че ответникът е собственик на $\frac{1}{2}$ идеална част от процесния апартамент, то ответникът следва да отговаря за сумата в размер на 532,18 лева.

Съгласно чл. 119, ал. 1 ЗЗД с погасяването на главното вземане се погасяват и произтичащите от него допълнителни вземания, макар давността за тях да не е изтекла. Ето защо, при изчисление с помощта на интернет калкулатор на осн. чл. 162 ГПК, искът за лихва е основателен за $\frac{1}{2}$ част от 30,74 лева, т.е. за сумата от 15,37 лева.

В този смисъл при установеното облигационно правоотношение между страните и при законосъобразно приложение на института на погасителната давност - чл. 111, б. "в" ЗЗД, с оглед релевираното от ответника възражение /чл. 120 ЗЗД/, исковете за главница за топлинна енергия са основателни срещу Е. З. за сумата от 532,18 лева за периода от м. 09.19 г. до 31.05.2022 г., а мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия в размер на 15,37 лева. Исковете в останалата част подлежат на отхвърляне.

По отношение на разноските:

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство.

За заповедното производство претенцията на ищеца е за юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лева и държавна такса в размер на 62,60 лева. С оглед изхода на спора, в тежест на ответника следва да бъдат възложени разноските за заповедното производство на ищеца в размер на **19,70 лева**.

За исковото производство, ищецът е заплатил държавна такса 62,59 лева, 300 лева за ССчЕ и 300 лева за СТЕ, 450 лв. за особен представител и на осн. чл. 78, ал. 8 ГПК, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лева. С оглед изхода на спора, в тежест на ответника следва да бъдат възложени разноските за исковото производство на ищеца в размер на **203,39 лева**.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от /фирма/, ЕИК ***** срещу Е. З. ЕГН ***** обективно кумулативно съединени установителни искове по реда на чл. 422 от ГПК, с правно основание по чл. 79, ал. 1, пр. първо от ЗЗД, вр. чл. 198о от ЗВ вр. чл.1, ал. 2 ЗРВКУ и чл.86 от ЗЗД, че Е. З., ЕГН ***** дължи на /фирма/, ЕИК ***** сумата от **532,18 лв.**, представляваща главница за предоставени ВиК услуги по фактури за периода от 01.09.2019 г. до 31.05.2022 г. за имот с адрес в /адрес/, клиентски номер *****, ведно със законна лихва от 28.10.2022 г. до изплащане на вземането, и сумата от **15,37 лв.**, представляваща мораторна лихва за период от 09.01.2022 г. до 04.08.2022 г. за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 15.11.2022 г. по ч. гр. д. № 58632/2022 г. по описа на СРС, 166 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за предоставени ВиК услуги за период от 18.11.2013 г. до 31.08.2019 г. за разликата **над 532,18 лв. до пълния предявен размер от 3024,66 лв.**, както и иска за мораторна лихва за период от 09.01.2022 г. до 04.08.2022 г. за **разликата над 15,37 лева до пълния предявен размер от 105,10 лева**.

ОСЪЖДА Е. З., ЕГН ***** да заплати на /фирма/, ЕИК ***** сумата от **19,70 лева** – разноски за заповедното производство и сумата от **203,39 лева** – разноски за исковото производство.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____